

Ե ԱՅՍՊԵՍ, 70 առրի անց՝
գարձյալ խորհուրդների առաջին
համազումաբ, որի թողած ազդեցությունը մեայուն է, շարունակում է հուզել մեղ, և յուրաքանչյուրն իր սեփական պատասխանն է որոնեամ առաջազրոված գիտական,
տեսեսական, սոցիալական, բարոյական բազմաթիվ հարցերին:
Եվ բանք սոսկ անցյալի սխալների թեղատեացումը լէ, այլ նոր լուծումների որոնումը, բնիքացիկ կյանքի վերլուծությունը, տեսեսական զարդացման ու վերեաշենքային կառուցվածքների զործունեաթյան հեռանկարների նախանշումը: Մարդիկ շարունակում են քրենարկել Պողոսի, Աֆանասիի, Եմելյանսկի, Շմելյովի, Դադամյանի և լուսիթները... Ինչպիսի՞ն կլինի զարարողյան պրոբլեմի վերջնական լուծումը, նոր շրջադարձ բռնպասկում է, արդյոք, տեսեսության մեջ, աերապետությունը կստանալի առատար ինքնուրույնություն, ինչույիսի՞ն է սոսկ էնտուզիազմով ասդահովված մեր սուբլու ապագանեկատագիրը, այնուամենայնիվ մեղավո՞ր է Գոլյանը, թէ՝ ոչ... Այս հարցերը զուրս են հկել իրենց տեղական, գերատեսչական ստամաններից, ձեռք բերել համաժողովական նշանակություն:

սեփական սակագեռի քո ազրյուրի
խողովակը վերաելոգելու եկած
փականադորժի կարելցանքը:

Ուրեմն ինչո՞ւ էսք մեղավոր
մենք՝ վերակառուցման թշնամի-
ներս. որ քայլ չենք անում բյու-
րոյի որոշումներից զուրս ու ա-
ռանց քարտուղարության պիտո-
թյան: Իսկ զուցե՛նենց այդ հետ-
պահեղ Ենթակայության մեջ է մեր
մեղքը և զուցե՛ կանոնադրության
անառողկելի Ենթակայության մա-
սին: Կեսքը վերածելով զոգմայի ու
ամենօրյա աշխատանքային կանո-
նի. կորցրել Ենք ամենակարևորը՝
սեփական կարծիքի հեղինակությու-
նը:

Ապարատի դիմագրեկությունը
ստալինիզմի ու լամցման ժամա-
նակաշրջանների անվտարիտար դե-
կտիվարժան Հետեւանք է: Իսկ առա-
զեմովրատական շարժումը ներ-
կուսակցական հարաբերություննե-
րում կրեթե աննկատելի է:

Ենտրոնական կոմիտեից մինչև
շրջանայինները բոլոր օդակների
կուսակցական զործիլների ստեղ-
ծագործական կարողությունների
բացահայտման նախադրյալների

ացածայտորեն շեն մասեակցում
սասրակությանը ։ ուղղող պրոբ-
մելքի քենարկմանը ։ Եթե ի նկա-
հ անենանեք հրատապ հոգվածների
արարերակցությանը, որոնցով
անդեմ են եկել այն կազմակեր-
ության ապարատի աշխատողնե-
ր, որի օրգաննեն է թերթը կամ ամ-
ագիրը. և, այսպես ասած, համա-
ակության ոչ բյուրոկրատական
ազմավորումների ներկայացուցիչ-
երը, ապա կարելի է տեսնել, որ
ամենառությունը ապարատային-
երի օգտին չէ. Բայց չէ՞ որ կու-
ակցության կազմակոման արշա-
ռուսին հենց նրա ապագիր օրգան-
երն էին ասպարեզ դառնում բա-
րոր տեսակի, այդ թվում և ներ-
ուսակցական կյանքի հարցերի
ուրիշ կարծիքների, կուսակցական
ործիների դիրքորոշումների բախ-
ան համար։ Հաճախակի կարելի
լսել, և դա, անկասկած, պետք
իր արտացոլումը զտնի մամուլի
ասին նախապատրաստված օրեն-
ում, իրավական պետության մեջ
ուսակցության ձեռքում մամուլի
ուղքան ուժեղ կենտրոնացման ան-
թույլատրելիության վերաբերյալ։

Պահապահութեալ քաղաքական լիկ-
ի և ակդրագիտության գերաց-
ու) սկզբունքը, որն այնքան
բաժանված էր խորհրդային իշխա-
նութեան համատարման առաջին
օրինակին, քաղուսուցման համա-
րդար այսոր անընդունեալ դուրս
էլ դանդաղածային տեղեկատր-
թյան միջնորդին համեմատու-
մբ։ Երջկոմիներն ու քաղկուս-
ր հերթական քանիքի են գոր-
գորում լայն լասրակ ապահովե-
նամար, մշակվում են ծրագրեր,
եզակում հարյուրավոր մեթոդա-
ն բբոշուրերն, որոնք, հաղիպ-
սաշխարհի հետ, արդին հետ-
այ է հերթական հեռուստահա-
ղութից կամ ահաստափոր ամ-
պրիս հոգիածից հետո։ Եվ ա-
մայից հարց եւ տալիս քեզ
մ է ոլեսք քաղուսուցման այդ
մակարդը և որո՞նք են երա-
մայնունք արդյունքերը։
Այս, մեր աշխատանքի համա-
րդի փոփոխությունը հասունա-
ծ խնդիր է։ Նույն են մեացել
զարատի աշխատազների թէ՝
սրտականությունները և թէ՝ մե-
դունները, միեւշղին երկուսկացա-
ւում

ՔԱՐՁՐԱՋԱՅՆ ԿՈՇԵՐ

ՆԵՐԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ ԳԵՄՈԿՐԱՏԻԱՅԻ ՇՈՒՐԶ

पुस्तकालय
ग्रन्थालय
मुख्यालय
मुख्यालय
लाल
प्रिय
प्रिय
प्रिय
ग्रन्थालय
ग्रन्थालय
ग्रन्थालय

գակայությունը ոչ միայն արգե-
կում է շատ հարցերի լուծումը,
ովքեւ պատ է քաշում աշխատողի
հասարակական կյանքի միջև,
ան երկաթյա այն ցանկապատին,
ովք շրջափակված է մեր ասլա-
ստի գեղեցիկ շենքը:
Լսեց... զրի առավ... աւեղեկաբ-

Բայց պրոբլեմը
Ժիշ, իսկ կուս
արդյոք, իր ոչ
այսինքն ոչ թէ
զանները, որոնք
ըստիպով տեղ
ևումների, նստա-
ևածողովների նյ

իտենք այլ կող-
ցությունն սկիզբ,
որմալ մամուլը,
լամուլի այն օր-
իասեական ստե-
ացնում են պլե-
ռզանեերի, հանձ-
ուերի, պաշտոնա-

ու լայն քննարկման հիման վրա
անց փոփոխություններ պետք է
սկսվեր վերակառուցումը: Միաւ-
ուկան օրինակից ազատական
սերապետական, երկրամասային,
արդային կուսակցական կազմա-
կրագությունների ազարատների
առուցվածքները երկարութակների

ի մաստավորել և որովհի Եվ
Եկայ առաջ՝ կուսակցութեան դէմքար-
գործում։ Օրկար տարիեակը¹
կառակում էինք կարդա-
ների առեղծման մէջ, այնքան-
զարժիշիլ, որ եռոյնիւնի դադա-

բեց... Հանձնարարություն ստացավ... Հաղորդեց՝ տպարտայինինի պարտականությունների այս շղթայի մեջ բացակայում է զլիավոր սղակը՝ նախաձեռնություն հանդիս բերեց, հետեարար նաև պատասխանատվության ստանձնեց վերջնական արդյունքի հանգեցի հակ հանգիստ է, արդյոք, կուսակ-

կան հանդիպումների, արտասահմանյան նորությունների, սպորտի ու եղանակի մասին, այլ այնպիսիք, որոնք ծառայեին ներկուսակցական կյանքի պրոբլեմների հըրապարակային քննարկմանը, Նըման մամուլի օրգանի բացակայությունը կուսակցական ապարատների աշխատողների ցուցադրությունների վեջությունը և այլն:

Աման: Այն դեպքում, եթե դը-
սեր սդէտք է համաձայնեցվեին
ուսակցական կազմակերպության՝
ոպես աեփական ժողովրդի շահերի
ըրտահայտիլի, իսկդիրներին ու
արտականություններին: Հաշվի
ունեին մշակույթի, պատ-
սկան ժառանգության ավաեղույթ-
երը, աղջային յուրահատկություն-

Եկայ ուշադրություն զարձել
եց բռվանդակությանը։ Երահ-
ի սրբա՞ն շատ էինք կրկնում
առկցություններ սեփական ժողո-
ղի շահերի արտահայտիչն է,
կայն առաջին աեզամ երեխ ամ-
պ լրջությամբ մենք զա զգա-
ք հաերապեառության Գերա-
լի խորհրդի արտահերթ նատա-
կին ժամանակ, երբ պատզամ

ցական խիզճը, որին միշտ դիմում
էր լենինը, և սրբ երկար տարիներ
առաջիկ էր նիրհի մեջ ու արթնա-
ցել է վերակառուցման շնորհիվ։
Կենտրոնական կոմիտեից մինչև
շրջանային կազմակերպությունները
կուսակցութեան ապարատի բոլոր
մտկարդակներում ևնթակարգության
համակարգով ձնշված կարծիքների
բազմազանությունը կարող էր ոչ
միայն սխալներից ապահովագրո-
վելու երաշխիք, այլև բազմաթիվ
հասունացած պրոբլեմների լուծ-
ման կատալիզատոր դառնալ։ Տա-
րակարծությունը կաղրային քաղա-
քականության տեսանկյունից թույլ
կտար բացահայտել պատասխա-
նատու աշխատողների իրական հր-
նարակորությունները։ Իսկ դադա-
նիության կնիքի տակից կուսակ-
ցական թերթերի էջերը դուրս եկած
տարակարծությունը վերջապես մի
ամբողջության մեջ կմիանվուեր
հասարակական ու ներկուսակցա-
կան կյանքը։ Զէ՞ որ հենց այդ կա-

ամախոռնության սեփական կարծիքը պաշտպանելու լինինյան սկզբունքի, բանավեճեր ձգելու կուլտուրայի բացակայության արդյունք է: Բոլորը մեկի նման ու մեկը բոլորի, բայց մի՞թե դա չէ պատճառը, որ սահմանադրությամբ որոշված առաջատար դերի փոխարեն մենք հայտնվեցինք սեփական ժողովրդի հետևից հասնողի դերում:

Երբ քաղաքական ակտիվության ալիքի վրա ժողովուրդը որոնում էր ազգային ինքնազիտակցության շարժման առաջատարներին, մենք՝ ապարատի աշխատողներու, պահէինք մատել՝ սպասելով հրահանգների ու դեկավարվելով սհանկարժրան չառակին: Ակզրունքով, իշելէինք հատակը, ըստ էության՝ երեսն հանելով մեր ապաքաղաքականությունը (ի դեպ, աերենդաւանող իրենց թվաքանակով հաշվետրվությունից հաշվետվություն քոյլ տասնյակ հազարավոր պրո-

Նորոգութեանի կոմկուսի Վենտ-
ոմում զգացվում է կուլտուրայի,
փյուռքի, գուցե և այլ՝ հայ կո-
տինիատների կուսակցության նոր
ինքնատիպ ծրագրով կյանքի
ոչված ինքնուրույն բաժինների
ոյնթյան անհրաժեշտությունը:
Վ հենց այդպիսի ծրագրի մշակու-
ր առաջնահերթ խեղիր է, ծրագիր,
որ առանձինատուկ տեղ պետք
գրավեն ազգային, հումանիտար,
կոլոգիական բազաքանության
արցերը: Նորույի, այսինքն, իրա-
հասորեն մենք պետք է զեահատենք
առ ինչպես ներքին, այնպես էլ
սրտաթիև սփյուռքի դերը:
Մշակույթի հայկակետով, ա-
յակենարոնեացումը, սեփական
ոմպլիքսային ծրագիրը կարևոր
ինչպես ոչ մի այլ տեղ՝ արդեն
ուն երեսույթի անկրկնելի ինքնա-
հիպության հետևանքով: Այդպիսի
ծրագրի ստեղծումը մեկ օրվա
ործ է և դրա լուծման պարագա-
կիր պայմանը պետք է դառնա

Ները կողմէ քվեարկեցին պատ-
ճակութ Ա. Մանուշարքանի առա-
սկությանը՝ ԽՄԿԿ Կհետկոմի
ներմուճ Հայաստանի կոմկուսի
տեղամբ առաջիկ քարտուզար
Գ. Հարությունյանի հւութը
Դարել ոչ միայն Հայաստանի
կուսի կարծիքը, այլև ամբողջ
ժողովրդի կամքի արագանու-
թյունը։ Ընդ ուս առանձինա-
ռուել պատասխանագությունն է
ոչ ոչ միայն Կհետկոմի, այլև
ենօրյա աշխատանք իրականաց-
ապարատի վրա։ Ժամանեակե
հրաժարվելու գրասենյակութիւ-
նախապային ոճից։ Մենք ոգեաք
զելի հաճախակի լինենք յարգ-
ոց մեջ, իսկ մենք եռոյնիսկ
սակցության անդամենքի մուտ-
քենք առնենափակել ու պի ա-
րատը՝ զբանիակվելով երկաթե
ներապատճեւ

սլի բացակայությունն է ստեղծել
սլարադոքսային այն իրավիճակը,
երբ կուսակցությունը, հանդիս
դալով որպես մեր հասարակության
կատարելագործման բազմազան ու-
ղիների շուրջ բանավեճերի նախա-
ձեռնող, մի տեսակ դուրս է մնում
տեղի ունեցող պրոցեսների գոտուց։
Այստեղ խոսքն, ի՞նարկե, բարձ-
րաստիճան զեկավարների մասին
չէ, այլ շարքային կուսակցական
աշխատողների դերի մասին, ովքեր

պազանդիստների ու դաստիառների
հետ միասին): Վերջին Երկու տար-
վա իրադարձությունները, որոնք
դարձան մեր ողջ ժողովրդի քաղա-
քականացման կատալիզատորը,
ապացուցեցին մեզ, որ գեմոկրա-
տացման պրոցեսն անհար է զլիա-
վորել մեր քաղաքական ինստի-
տուտների աշխատանքի հին մեթոդ-
ներով: Վերցնենք թեկուզ կոմու-
նիստների ու կոմերիտականների
քաղաքական ուսուցման համակար-

ասաբակական -քաղաքական մըր-
ոլորտի փոփոխությանը, հոգեոր-
յանքի բարելավումը։ Եզ այդահե-
տունձնահատուկ դեր պետք է խա-
յան ստեղծագործական միություն-
երը։ Սակայն նոր մշակութային
աղաքականության նախաձեռնող-
եր դառնալու համար մեր ստեղ-
ագործական միություններին ան-
րաժեշտ է առաջին հերթին սեփա-
կան պլատֆորմ մշակել։ Ահա թե
նշու հասունացած է թվում ըս-

Հայութեան առաջարկությունը շահու առաջարկություն է, աշխատատեղի կողմէն եւ կազմակերպությունը հաջողակարգությունը, ժողովրդի կողմէն հաջողակարգությունը, աշխատատեղի ու սիրու միակ ներքեալ հարցանքի ու սիրու միակ ներքեալ հարցանքը, երաւ առցետասախանականվության դպրացումով: Եղիսպատճեալ համարյակատարությունը պարզապես անհանդիպ է անհանդիպ է անհանդիպ է անհանդիպ է: